

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellant,

tegen de uitspraak in zaak nrs. 08/28712 en 08/28711 van de
voorzieningenrechter van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats
Amsterdam, van 29 augustus 2008 in het geding tussen:

en

de staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 9 augustus 2008 heeft de staatssecretaris van Justitie (hierna: de staatssecretaris) een aanvraag van (hierna: de vreemdeling) om hem een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen, afgewezen. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 29 augustus 2008, verzonden op dezelfde datum, heeft de voorzieningenrechter van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Amsterdam, voor zover thans van belang, het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft de vreemdeling bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 4 september 2008, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

De staatssecretaris heeft een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. C.H.M. van Altena, lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. S.P.M. Zwinkels, ambtenaar van Staat.

w.g. Van Altena
lid van de enkelvoudige kamer

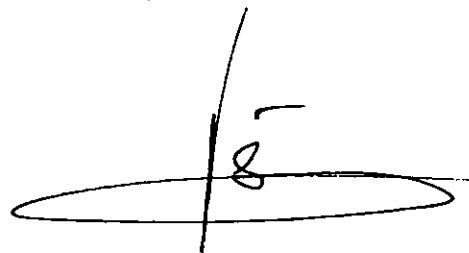
w.g. Zwinkels
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 13 oktober 2008

284-572.

Verzonden: 13 oktober 2008

Voor eensluidend afschrift,
de secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, sweeping horizontal stroke with a vertical line intersecting it near the center, and a small loop to the right.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

voornemen van 8 augustus 2008 heeft verweerder te kennen gegeven voornemens te zijn de aanvraag af te wijzen. In de zienswijze van 8 augustus 2008 heeft verzoeker gereageerd op het voornemen.

III. OVERWEGINGEN

1. Aan de orde is de vraag of er gegeven de spoedeisendheid van het verzoek aanleiding bestaat een voorlopige voorziening te treffen in die zin dat het besluit van verweerder om de uitzetting niet achterwege te laten wordt geschorst.

2. Op grond van artikel 8:86 van de Awb heeft de voorzieningenrechter na behandeling ter zitting van het verzoek om een voorlopige voorziening de bevoegdheid om, indien hij van oordeel is dat nader onderzoek redelijkerwijs niet kan bijdragen aan de beoordeling van de zaak, onmiddellijk uitspraak te doen in de hoofdzaak. Eiser is tijdig op deze bevoegdheid gewezen.

3. Het bestreden besluit is genomen in het kader van de aanmeldcentrum (AC)-procedure. De AC-procedure voorziet in afdoening van asielverzoeken binnen 48 procesuren. Deze procedure leent zich slechts voor die zaken waarvan verweerder, daarbij de vereiste zorgvuldigheid in acht nemend, binnen deze korte termijn kan beoordelen of de aanvraag kan worden afgewezen.

Inzake artikel 4:6 van de Awb

4. De voorzieningenrechter stelt allereerst vast dat de onderhavige aanvraag van eiser zijn vijfde aanvraag om verlening van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd betreft. Dit geeft aanleiding tot de navolgende ambtshalve overwegingen.

5. Ingevolge artikel 4:6, eerste lid, van de Awb is de aanvrager in geval van een herhaalde aanvraag gehouden nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden te vermelden. Ingevolge het tweede lid van artikel 4:6 van de Awb kan het bestuursorgaan de aanvraag zonder toepassing te geven aan artikel 4:5 van de Awb afwijzen onder verwijzing naar zijn eerdere afwijzende beschikking, wanneer niet zulke feiten of omstandigheden worden vermeld.

6. In geval van een volgende, mogelijk herhaalde aanvraag dient de rechter volgens vaste jurisprudentie van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (AbRS) direct te treden in de vraag of er zich na het besluit van 2 juli 2007 nieuw gebleken feiten en omstandigheden (nova) als bedoeld in artikel 4:6 van de Awb hebben voorgedaan waarvan niet op voorhand is uitgesloten dat die kunnen afdoen aan het eerdere besluit en de overwegingen waarop dat besluit rust. Onder nieuw gebleken feiten en omstandigheden moeten worden begrepen feiten en omstandigheden die zijn voorgevallen na het nemen van het eerdere besluit of die niet vóór het nemen van dat besluit konden en, gelet op artikel 31, eerste lid, van de Vw 2000, behoorden te worden aangevoerd alsmede bewijsstukken van reeds eerder aangevoerde feiten of omstandigheden die niet voor het nemen van het eerdere besluit konden en derhalve, gelet op laatstgenoemde bepaling, behoorden te worden overgelegd. Is hieraan voldaan, dan is niettemin geen sprake van nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden die een hernieuwde rechterlijke beoordeling rechtvaardigen, indien op voorhand uitgesloten is dat hetgeen alsnog is aangevoerd of overgelegd kan afdoen aan het eerdere besluit en de overwegingen waarop dit besluit rust.

7. Blijkens de geschiedenis van de totstandkoming van artikel 4:6 van de Awb (Memorie van Toelichting, *Kamerstukken II* 1988-1989, 21 221, nr. 3, p. 93-94) ziet artikel 4:6 van de Awb niet op de situatie dat het recht wordt gewijzigd. Indien het voor de aanvraag relevante recht wordt gewijzigd, kan ook zonder dat sprake is van nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden een nieuwe aanvraag worden ingediend, die op grond van de dan geldende bepalingen wordt beoordeeld. De voorzieningenrechter zal derhalve eerst vaststellen of sinds het onherroepelijk geworden besluit van 2 juli 2007 sprake is geweest van een voor verzoeker relevante wijziging van het recht.

heeft verklaard uit Mogadishu te komen, kan niet worden aangemerkt als novum, reeds omdat verzoeker deze stelling niet met bewijs heeft onderbouwd. Verzoeker heeft zich op het standpunt gesteld dat hij, gelet op het gebrek aan een functionerende overheid in Somalië, niet aannemelijk kan maken dat hij uit afkomstig is en dat de bewijslast derhalve verschuift naar verweerder. Verzoeker heeft naar het oordeel van de voorzieningenrechter in onvoldoende mate onderbouwd dat hij niet aan bewijs zou kunnen komen om zijn afkomst aannemelijk te maken. Verzoeker heeft daartoe ook geen enkele aantoonbare poging ondernomen. Daarmee heeft verzoeker evenmin aannemelijk kunnen maken dat er met betrekking tot zijn afkomst sprake is van een novum.

9.4. Verzoekers stelling dat verweerder thans, in tegenstelling tot de vorige procedure, het beleid voert dat in het geval van Somaliërs standaard een taalanalyse wordt afgenomen, kan evenmin leiden tot het oordeel dat sprake is van een novum. Mocht er al sprake zijn van nieuw beleid, dan kan het reeds om de reden dat het gaat om beleid en niet om een feit of omstandigheid niet worden aangemerkt als novum. Voor zover verzoeker heeft bedoeld dat de door verweerder gehanteerde werkwijze (om bij twijfel asielzoekers die stellen uit Somalië afkomstig te zijn aan een taalanalyse te onderwerpen) moet worden aangemerkt als nieuw relevant recht, volgt de voorzieningenrechter dit standpunt niet. Immers, uit de IND-werkinstructie 270A - waarin verweerder heeft neergelegd welke handelwijze wordt gevolgd met betrekking tot het verrichten van onderzoek in verband met asielaanvragen - volgt dat bij de beoordeling van asielaanvragen eerst tot nader onderzoek wordt overgegaan indien dit noodzakelijk is voort het nemen van een zorgvuldige beslissing. Bij de beoordeling van de gestelde nationaliteit worden naast documenten en ander indicatief materiaal de feitelijke verklaringen onderzocht die betrekking hebben op het land van herkomst. Indien twijfel bestaat omtrent deze verklaringen kan een taalanalyse worden opgestart om duidelijkheid te verkrijgen omtrent de herkomst van de vreemdeling. Nu de afkomst van verzoeker door verweerder in de laatste procedure niet geloofwaardig is geacht, verzoeker geen nader bewijs omtrent zijn afkomst heeft overgelegd en er dus bij verweerder geen twijfel bestaat dat verzoeker niet uit afkomstig is, was er geen aanleiding om een taalanalyse te laten verrichten. Los van de vraag of deze werkwijze van verweerder nieuw is, kan het derhalve in ieder geval niet worden aangemerkt als relevant voor verzoeker.

9.5. Voorts heeft verzoeker aangevoerd dat er gelet op zijn medische situatie sprake is van een novum. Verzoeker stelt dat zijn epilepsie zich thans heeft ontwikkeld tot een chronische ziekte. De voorzieningenrechter stelt vast dat de omstandigheid dat verzoeker aan epilepsie lijdt reeds is betrokken bij het eerste en het vierde besluit op zijn eerdere aanvragen. Nu verzoeker zijn stelling dat de epilepsie thans chronisch is op geen enkele wijze nader heeft onderbouwd, is de voorzieningenrechter van oordeel dat de huidige medische situatie van verzoeker niet kan worden aangemerkt als novum.

9.6. Ten aanzien van de vraag of er nieuwe feiten en omstandigheden zijn die zouden moeten leiden tot verlening van een verblijfsvergunning op grond van artikel 29, eerste lid en onder d, van de Vw 2000, overweegt de voorzieningenrechter dat verzoeker in dat kader slechts heeft gesteld dat de situatie in Somalië is verslechterd na de inval van de Ethiopische troepen. Nu verzoeker deze verslechtering van de situatie in Somalië niet nader met stukken heeft onderbouwd, kan ook de gestelde verslechtering van de situatie in Somalië niet worden aangemerkt als novum.

9.7. Voorts heeft verzoeker aangevoerd dat er sprake is van nova in het kader van zijn beroep op artikel 15, aanhef en onder c, van de Definitierichtlijn. Daartoe heeft verzoeker gesteld dat de situatie in Somalië is verslechterd door de inval van Ethiopische troepen en het gewelddadig optreden van verschillende groeperingen. Nu verzoeker deze stelling evenmin nader met stukken heeft onderbouwd, is de voorzieningenrechter van oordeel dat er geen sprake is van een novum in het kader van artikel 15, aanhef en onder c, van de Definitierichtlijn.

9.8. Ten slotte heeft verzoeker aangevoerd dat de Overeenkomst van Dublin de Nederlandse Staat verplicht tot een inhoudelijke beoordeling van de asielaanvraag. Verzoeker heeft deze stelling niet

geconcretiseerd, bijvoorbeeld door te verwijzen naar een bepaling uit genoemde overeenkomst waarin dit zou zijn vermeld, dan wel nader onderbouwd. De enkele stelling kan niet leiden tot het oordeel dat sprake is van een novum.

9.9. De voorzieningenrechter is, gelet op het voorgaande, van oordeel dat verweerder de aanvraag binnen het AC heeft kunnen afwijzen.

Inzake het buiten zijn schuld niet uit Nederland kunnen vertrekken

10.1. Voorts heeft verweerder in het bestreden besluit ambtshalve overwogen dat verzoeker niet in aanmerking komt voor een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd onder de beperking "verblijf als vreemdeling die buiten zijn schuld niet uit Nederland kan vertrekken", omdat hij niet aan de in het beleid neergelegde voorwaarden voldoet. Het is aan verzoeker om zich in te spannen om zijn vertrek te realiseren.

10.2. Verzoeker heeft aangevoerd dat, uit het feit dat hij iedere keer op grond van de Overeenkomst van Dublin terugkomt naar Nederland, gebleken is dat verzoeker niet kan terugkeren naar Somalië en dat hij om die reden in aanmerking dient te komen voor een verblijfsvergunning als vreemdeling die buiten zijn schuld niet uit Nederland kan vertrekken. Daar komt bij dat verzoeker zich niet kan wenden tot de autoriteiten van zijn land van herkomst, omdat die er simpelweg niet zijn. Somalië is immers een staatloos grondgebied, zonder functionerende centrale overheid. Daarnaast heeft verweerder verzoeker niet gefaciliteerd in zijn vertrek.

10.3. Ingevolge artikel 14, tweede lid, van de Vw 2000 wordt een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd verleend onder beperkingen, verband houdende met het doel waarvoor het verblijf is toegestaan. Aan de vergunning kunnen voorschriften worden verbonden.

10.4. Ingevolge artikel 3.4, eerste lid onder w, van het Vreemdelingenbesluit 2000 (Vb 2000) houdt de in artikel 14, tweede lid, van de Vw 2000 bedoelde beperking verband met verblijf als vreemdeling die buiten zijn schuld niet uit Nederland kan vertrekken. Ingevolge artikel 3.6, eerste lid onder a, van het Vb 2000 kan voornoemde vergunning ambtshalve worden verleend.

10.5. In paragraaf B14/3.2 van de Vreemdelingen-circulaire 2000 is bepaald dat de vreemdeling, om in aanmerking te komen voor een verblijfsvergunning op grond van het zogenaamde buiten schuld beleid, cumulatief aan de volgende voorwaarden moet hebben voldaan:

1. de vreemdeling heeft zelfstandig geprobeerd zijn vertrek te realiseren. Hij heeft zich aantoonbaar gewend tot de vertegenwoordiging van het land of de landen waarvan hij de nationaliteit heeft, dan wel tot het land of de landen waar hij als staatloze vreemdeling eerder zijn gewone verblijfplaats had, en/of tot andere landen waarvan op basis van het geheel van feiten en omstandigheden kan worden aangenomen dat de vreemdeling aldaar de toegang zal worden verleend; en
2. hij heeft zich gewend tot de Internationale Organisatie voor Migratie (IOM) voor facilitering van zijn vertrek en deze organisatie heeft aangegeven dat zij niet in staat is het vertrek van de vreemdeling te realiseren vanwege het feit dat de vreemdeling stelt niet te kunnen beschikken over reisdocumenten; en
3. hij heeft verzocht om bemiddeling van de Dienst Terugkeer en Vertrek bij het verkrijgen van de benodigde documenten van de autoriteiten van het land waar hij naar toe kan gaan, welke bemiddeling niet het gewenste resultaat heeft gehad; en
4. er is sprake van een samenhangend geheel van feiten en omstandigheden op grond waarvan kan worden vastgesteld dat betrokkene buiten zijn schuld Nederland niet kan verlaten. Het dient daarbij te gaan om objectieve, verifieerbare feiten en omstandigheden die zien op de persoon van betrokkene en die in de eerste plaats zijn onderbouwd met bescheiden; en
5. hij verblijft zonder verblijfstitel in Nederland, en voldoet niet aan andere voorwaarden voor een verblijfsvergunning.

10.6. De voorzieningenrechter overweegt dat verweerder terecht heeft geconcludeerd dat verzoeker niet heeft voldaan aan de in het beleid neergelegde cumulatieve voorwaarden. Verzoeker heeft immers geen enkele actie ondernomen die is gericht op zijn terugkeer, bijvoorbeeld door zich te wenden tot de IOM. De enkele stelling dat terugkeer onmogelijk is, omdat er in Somalië geen centrale overheid is waar verzoeker zich toe zou kunnen wenden, is onvoldoende om aan te nemen dat verzoeker daadwerkelijk niet uit Nederland kan vertrekken. Verzoeker heeft ook niet onderbouwd dat hij niet kan proberen om terug te keren. Voorts doet de gestelde omstandigheid dat uit de eerdere verschillende overnames op grond van de Overeenkomst van Dublin zou blijken dat verzoeker niet kan vertrekken, niet af aan de eigen verantwoordelijkheid van verzoeker om zijn vertrek naar Somalië te realiseren, of in ieder geval pogingen daartoe te ondernemen. De voorzieningenrechter is derhalve van oordeel dat deze grond faalt.

11. Uit het voorgaande volgt tevens dat nader onderzoek redelijkerwijs niet kan bijdragen aan beoordeling van de hoofdzaak en dat deze slechts in ongegrondverklaring van het beroep kan eindigen. De voorzieningenrechter ziet derhalve aanleiding om met toepassing van artikel 8:86 van de Awb onmiddellijk op dat beroep te beslissen. Het beroep tegen de afwijzende beschikking op de asielaanvraag van verzoeker zal dan ook ongegrond worden verklaard. Dat brengt mee dat het verzoek om een voorlopige voorziening wegens gebrek aan belang dient te worden afgewezen.

12. Van omstandigheden op grond waarvan een van de partijen zou moeten worden veroordeeld in de door de andere partij gemaakte proceskosten is niet gebleken.

IV. BESLISSING

De voorzieningenrechter
in de zaak geregistreerd onder nummer AWB 08/28711:

- verklaart het beroep ongegrond;

in de zaak geregistreerd onder nummer AWB 08/28712:

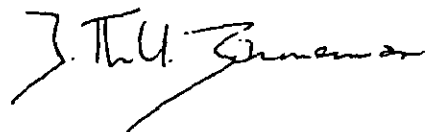
- wijst het verzoek om een voorlopige voorziening af.

Deze uitspraak is gedaan door mr. J.T.H. Zimmerman, voorzieningenrechter, in tegenwoordigheid van mr. L.C. Talsma, griffier, en in het openbaar uitgesproken op 29 augustus 2008.

De griffier

De voorzieningenrechter

Afschrift verzonden op: 29 AUG 2008

Conc.: LT
Coll: MA
D: C

Tegen de uitspraak in beroep kunnen partijen binnen een week na de verzending van een afschrift van deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (adres: Raad van State, Afdeling bestuursrechtspraak, Hoger beroep vreemdelingenzaken, Postbus 16113, 2500 BC 's-Gravenhage). De termijn voor het instellen van hoger beroep bedraagt één week. Naast de vereisten waaraan het beroepschrift moet voldoen op grond van artikel 6:5 van de Awb (zoals het overleggen van een afschrift van deze uitspraak) dient het beroepschrift ingevolge artikel 85, eerste lid, van de Vw 2000 een of meer grieven te bevatten. Artikel 6:6 van de Awb (herstel verzuim) is niet van toepassing. Tegen de uitspraak op het verzoek om een voorlopige voorziening staat geen rechtsmiddel open.

/ PIJKEREN VAN AKEN /
ADVOCATEN

Gefinancierde rechtsbijstand aangevraagd bij de Raad voor
Rechtsbijstand te 's-Gravenhage.

HOGER BEROEPSCHRIEF

AANGETEKEND MET HANDTEKENING RETOUR
ALSMEDE PER TELEFAX: 070 - 365 13 80

Dossnr.: 0307.19.0041
V nr. :
Procnr.: 08/28712
08/29848

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
- 4 SEP 2008	
ZAAKNR	200806793
AAN:	V3
BEHANDELD: DD.	PHK

Raad van State
Afdeling Bestuursrechtspraak
Hoger Beroep Vreemdelingenzaken
Postbus 16113
2500 BC 's-Gravenhage

GEEFT EERBIEDIG TE KENNEN:

verder te noemen appellant, geboren op
van Somalische nationaliteit, te dezer zake
uitdrukkelijk domicilie kiezende te Zierikzee aan de Engelse Kade
nr. 2 (postbus 2, 4300 AA Zierikzee), ten kantore van de
advocaat en procureur mr. E.S. van Aken, die ten deze
bepaaldelijk is gevolmachtigd tot het indienen van dit hoger
beroepschrift.

1. Appellant heeft een aanvraag ingediend tot het verlenen van
een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd, welke
aanvraag door de Staatssecretaris van Justitie, verder te
noemen: "verweerder", is afgewezen.
2. Appellant komt tijdig in hoger beroep van de uitspraak van
de E.A. voorzieningenrechter van de Rechtbank 's-Gravenhage,
zittinghoudende te Amsterdam, Vreemdelingenkamer, waarbij
besloten werd in de zaak geregistreerd onder nummer AWB
08/28712 de voorlopige voorziening af te wijzen en het
beroep, geregistreerd onder kenmerk AWB 08/28711 ongegrond
te verklaren. Van genoemde uitspraak is de kopie bijgevoegd
(bijlage 1).
3. Appellant zal in het hiernavolgende de grieven formuleren op
basis waarvan appellant van oordeel is dat ten onrechte is
besloten het beroep ongegrond te verklaren en de verzochte
voorlopige voorziening af te wijzen.

~~PLJKEREN VAN AKEN~~
~~ADVOCATEN~~

GRIEF I:

4. Ten onrechte is onder punt 9.3, blz. 4 overwogen: "verzoeker heeft zich op het standpunt gesteld dat hij, gelet op het gebrek aan een functionerende overheid in Somalië, niet aannemelijk kan maken dat hij uit afkomstig is en dat de bewijslast derhalve verschuift naar verweerder. Verzoeker heeft naar het oordeel van de voorzieningenrechter in onvoldoende mate onderbouwd dat hij niet aan bewijs zou kunnen komen om zijn afkomst aannemelijk te maken".

Toelichting bij grief I:

5. In het verzoek/beroepschrift zijn alle argumenten uitvoerig opgesomd en onderbouwd op basis waarvan het in de rede ligt om appellant te onderwerpen aan een taalanalyse en een aanvullend horen. Dit zijn immers instrumenten die verweerder veelvuldig hanteert in geval van beoordeling van Somalische asielverzoeken. Door verweerder wordt niet betwist dat appellant afkomstig is uit Somalië. Het verzoek/beroepschrift wordt hierbij overgelegd als **bijlage 2**. De inhoud van dit verzoek/beroepschrift dient als hier herhaald en ingelast te worden beschouwd.
6. Met behulp van een taalanalyse en een aanvullend horen kan appellant aantonen dat hij afkomstig is uit het zuiden van Somalië. Het zuiden van Somalië valt onder het categoriale beschermingsbeleid.
7. Het feit dat Somalië al jarenlang geen functionerende overheid heeft maakt het voor appellant feitelijk onmogelijk stukken op te vragen die zijn herkomst bevestigen. Verweerder en de lagere rechtspraak is aan dit gegeven voorbij gegaan.

GRIEF II:

8. Ten onrechte is overwogen onder punt 9.4 (blz.4) van de bestreden uitspraak: "Nu de afkomst van verzoeker door verweerder in de laatste procedure niet geloofwaardig is geacht, verzoeker geen nader bewijs omtrent zijn afkomst heeft overgelegd en er dus bij verweerder geen twijfel bestaat dat verzoeker niet uit afkomstig is, was er geen aanleiding om een taalanalyse te verrichten."

~~/~~ ~~PLJKEREN~~ ~~VAN AKEN~~ ~~/~~
~~A D V O C A T E N~~

Toelichting bij grief II:

9. Bij de toelichting bij grief I is reeds aangevoerd dat appelland redelijkerwijs niet in staat moet worden geacht nader bewijs te overleggen van zijn herkomst. Deze omstandigheid was bij verweerder bekend. Op verweerder rust daarom een nadere onderzoeksplicht om de herkomst op een andere wijze te achterhalen, onder meer door het laten uitvoeren van een taalanalyse.
10. Verweerder kan niet van de veronderstelling uitgaan dat appelland niet uit afkomstig is als daar geen deugdelijk onderzoek, onder meer door middel van een taalanalyse, aan ten grondslag ligt. Gelet op het bepaalde in artikel 3:2 van de Algemene wet bestuursrecht was verweerder gehouden bij de voorbereiding van het besluit de nodige kennis omtrent de relevante feiten en de af te wegen belangen te vergaren. Verweerder heeft nagelaten deze kennis te vergaren.
11. Een taalanalyse zal tot de eenduidige conclusie leiden dat appelland afkomstig is uit gebied dat valt onder het categoriaal beschermingsbeleid. Verweerder en de lagere rechter is hieraan voorbijgegaan.

GRIEF III

12. Ten onrechte is onder punt 9.7 (blz. 4) van de bestreden beschikking overwogen: "Nu verzoeker deze verslechtering van de situatie in Somalië niet nader met stukken heeft onderbouwd, is de voorzieningenrechter van oordeel dat er geen sprake is van een novum in het kader van artikel 15, aanhef en onder c, van de Definitierichtlijn.

Toelichting bij grief III:

13. Voor wat betreft het beroep op de Definitierichtlijn geldt dat specifiek in de zaak van appelland niet eerder in rechte is getoetst of appelland een beroep kon doen op die beschermingsrichtlijn. Voorts blijkt niet uit de eerdere uitspraken dat daar ambtshalve aandacht aan is besteed. Verweerder en de lagere rechtspraak waren gehouden te toetsen of appelland een gerechtvaardigd beroep kon doen op de Definitierichtlijn.

PLUKEREN VAN AKEN
ADVOCATEN

Appellant behoudt zich nadrukkelijk het recht voor in een later stadium zo nodig nog andere gegevens en/of argumenten in het geding te brengen dan wel grieven aan te voeren en op basis waarvan reeds nu in het hoger beroep is gesteld.

REDENEN WAAROM:

Appellant zich wendt tot U E.A. College met het eerbiedig verzoek de beslissing van de Rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Amsterdam, Vreemdelingenkamer d.d. 29 augustus 2008, nummers AWB 08/28711 en AWB 08/28712, te vernietigen en opnieuw rechtdoende de beroepen gegrond te verklaren onder gelijktijdige toekenning van een schadevergoeding, met veroordeling van de Staatssecretaris van Justitie in de proceskosten.

Zierikzee, 4 september 2008

Advocaat/Gemachtigde